

Metody Halleya i Homeiera

Jakub Mieczkowski

June 6, 2022

Spis treści

1	Wstęp	2
2	Opis metod	2
2.1	Metoda Halleya	2
2.2	Metoda Homeiera	2
3	Przykłady obliczeniowe	2
3.1	Przykład, w którym metoda jest rozbieżna	2
3.2	Różne wyniki	3
3.3	Szybkość działania	3
3.4	Ilość iteracji	3
4	Podsumowanie	4

1 Wstęp

W ramach zadania projektowego zbadałem metody iteracyjne Halleya i Homeiera, służące do wyznaczania miejsc zerowych wielomianów o współczynnikach naturalnych. Jak doskonale wiadomo ze szkoły średniej, dla wielomianów stopnia wyższego niż 3 znalezienie rozwiązań jest bardzo trudne, a czasem więc niemożliwe. W raporcie pokażę, że metody iteracyjne Halleya oraz Homeiera doskonale sprawdzają się dla wielomianów: są bardzo szybkie, prawie zawsze zbieżne oraz nie potrzebują zbyt wielu iteracji do zakończenia działania.

2 Opis metod

2.1 Metoda Halleya

Metoda Halleya jako przybliżenie x_{k+1} przyjmuje miejsce zerowe hiperboli przybliżające funkcję $f(x)$ w punkcie x_k . Jest ona określona następującym wzorem:

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k) + \frac{f''(x_k)f(x_k)}{2f'(x_k)}}, \text{ gdzie } k = 0, 1, \dots$$

Gdzie warunkiem stopu jest $|x_{k+1} - x_k| < d$. Za d przyjmuje bazowo 10^{-4} ale zmienię je podczas jednego testu.

2.2 Metoda Homeiera

Metodę Homeiera implementujemy następującym wzorem:

$$y_k = x_k - \frac{f(x_k)}{f'(x_k)},$$
$$x_{k+1} = x_k - \frac{1}{2}f(x_k)\left(\frac{1}{f'(x_k)} + \frac{1}{f'(y_k)}\right).$$

Warunek stopu przyjmujemy za każdym razem identyczny jak w metodzie Halleya, aby można było porównywać ze sobą te metody.

3 Przykłady obliczeniowe

3.1 Przykład, w którym metoda jest rozbieżna

Jak wspomniałem wcześniej, obie metody są zbieżne prawie zawsze i bardzo ciężko znaleźć przykład pokazujący, że zbieżność nie zachodzi zawsze. Jednakże, jeżeli wielomian ma miejsca zerowe jedynie zespolone, a za punkt

początkowy przyjmujemy liczbę z osi rzeczywistej, to nie otrzymamy poprawnego wyniku. Jeśli weźmiemy wielomian $x^4 + 16$, który nie ma rozwiązań rzeczywistych, a za przybliżenie początkowe weźmiemy liczbę 5, to nie otrzymamy rozwiązań. Obie funkcje zatrzymują się po 1000 iteracji, co jest maksymalną możliwą wartością w moim programie i zwracają różne liczby z osi rzeczywistej zupełnie nie powiązane z prawdziwymi rozwiązaniami (nie jest to część rzeczywista żadnego z rozwiązań). Natomiast, jeśli zmienię punkt początkowy na $5 + 0.01i$ to metoda zwraca poprawny wynik.

3.2 Różne wyniki

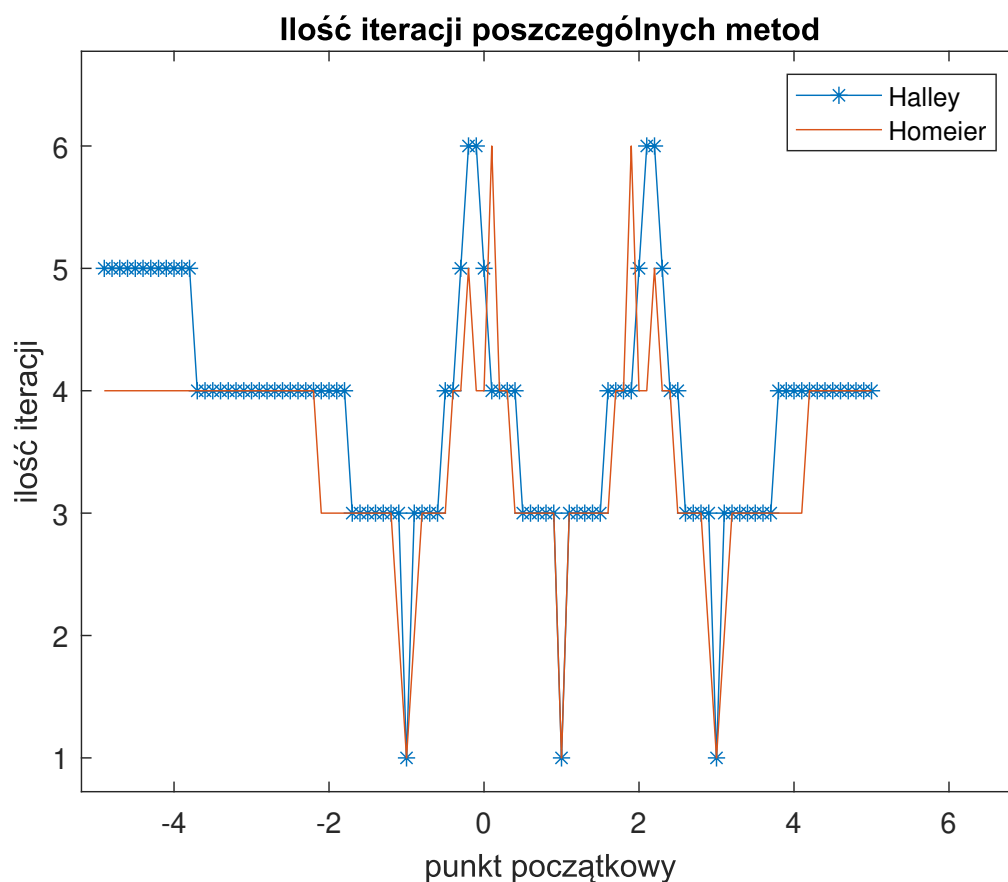
Często obydwie metody zwracają te miejsca zerowe, jednakże dla niektórych punktów początkowych metody potrafią zwrócić różne miejsca zerowe. Przykładowo weźmy wielomian $x^3 - 3x^2 - x + 3$ oraz przybliżenie początkowe $x_0 = -0.1$. Wtedy metoda Halleya zwraca $x = 1$, zaś metoda Homeiera - $x = 3$. Jednakże, jeśli zmienimy wartość $x_0 = 2$ to obydwie metody zwracają miejsce zerowe $x = 1$. A więc metody nie wyznaczają miejsca zerowego, które jest najbliższe co do modułu i czasem wynik jest inny.

3.3 Szybkość działania

Jak napisałem we wstępie obie metody działają w matlabie bardzo szybko. Dzieje się tak, ponieważ ich implementacja jest dość optymalna obliczeniowo oraz dlatego, że te metody są bardzo szybko zbieżne (co pokaże potem). Badania prowadziłem za pomocą funkcji *tictok* w matlabie na różnych punktach początkowych oraz wielomianach. Czas wykonania oscylował między 10^{-3} a 10^{-5} sekund. Ponadto, w niektórych przykładach metoda Halleya jest odrobinę szybsza, zaś w niektórych metoda Homeiera trochę szybciej zwraca wynik.

3.4 Ilość iteracji

W tej części pokażę na przykładzie jak zmienia się ilość iteracji w obu metodach lekko manipulując punktem początkowym. Zbadam to ponownie na przykładzie wielomianu $x^3 - 3x^2 - x + 3$ w przedziale $[-5, 5]$.

Pierwszy fakt, na który chciałbym zwrócić uwagę to maksymalna ilość iteracji. W tych przykładach wynosi ona 6. Można zauważyć również, że obydwie metody zachowują się podobnie - przyjmują jedną iterację w miejscach zerowych, a najwięcej - pomiędzy miejscami zerowymi. Właśnie w okolicy zera i dwójki liczba iteracji się zdecydowanie zmienia - może to być spowodowane tym, że w tej okolicy zmienia się zwracane miejsce zerowe funkcji.

4 Podsumowanie

W powyższym raporcie pokazałem, że metody Halleya i Homeiera są świetnymi metodami wyznaczania zer wielomianów. Bardzo szybko działają, są zbieżne prawie zawsze, a ich implementacja ma małą złożoność. Porównując je względem siebie, nie jestem w stanie ocenić czy któraś jest lepsza - w zależności od przykładu szybkość oraz ilość iteracji lekko się różni, ale są do siebie bardzo zbliżone.